

Bezoek Nepal februari 2008:

Afgelopen februari zijn we weer naar Nepal geweest. Het was weer een drukke, maar heel zinvolle reis. Het was onrustig in Nepal vanwege de bewoners van de terai regio. Ze wilden meer zeggenschap (met oog op de verkiezingen in april) in de regering en hadden daarom de terai geblokkeerd. Hierdoor kon er geen benzine, diesel, gas vanuit India naar Nepal getransporteerd worden. Na flink volhouden is het resultaat dat ze een eigen partij mogen oprichten en mee mogen doen in de verkiezingen. Voor ons hielt het in dat transport lastig werd. Het was elke dag meer weer afwachten wat wel en niet kon. Ook de verkiezingen, die eerdaags gaan plaatsvinden, zorgen voor de nodige spanning.

Belangrijk discussiepunt was dit keer welke lijn we uit willen gaan zetten voor het onderwijs. In Nepal is het onderwijssysteem behoorlijk prestigieus. Kinderen van twee jaar leren al het Engelse alfabet, woordjes, etc. Het is dus zoeken naar een middenweg: kinderen moeten spelenderwijs leren en zich kunnen ontwikkelen, maar tegelijkertijd moet er ook niet een enorme kloof zijn met leeftijdsgenootjes van een andere school. Mochten ze naar een andere school gaan moet er immers wel aansluiting zijn. Concreet houdt dit in dat we het curriculum dat er vanaf mei jl lag weer bijgeschaafd hebben. Hiervoor kregen we hulp van Marissa en Melanie, twee Oostenrijkse dames die beiden kleuterjuf zijn. Ook hebben ze veel trainingen gegeven aan de leraren over o.a. vrij spel, projectmatig lesgeven, taalles, rekenles, teken/schilderles, enz. Zie voor foto's ook elders op de website. We hebben echt het gevoel dat de school weer een enorme sprong vooruit heeft gemaakt.

Ook zijn we met de klassenindeling aan de gang gegaan en proberen allerlei hoeken te maken voor tijdens het vrije spel: een constructiehoek, een familiespelhoek, een leeshoek, een tafelspelhoek, enz. We hadden gelukkig weer allerlei materialen bij ons, waardoor dit ook vorm kon krijgen. In de loop van de tijd zal dit steeds meer aangevuld worden.

Er wordt goed nagedacht over hoe we de ouders meer in het proces kunnen betrekken: nu zijn er al 3 keer per jaar bijeenkomsten tussen de ouder en de docent, waarin de file (met tekeningen e.d.) van het kind besproken wordt adhv de ontwikkelingen die je daarin kunt zien. Daarnaast zullen er 'ouderbijeenkomsten' georganiseerd worden waar gesproken wordt over een bepaald thema, bijvoorbeeld het nut van het vrije spel. Op die manier kunnen de ouders ook het belang in gaan zien van deze manier van onderwijs en wat je spelenderwijs ook al leert. Dat je daar niet perse voor in een schoolbank hoeft te zitten terwijl je de leraar naschreeuwt. Bovendien werd de laatste schooldag afgesloten met het zingen van liedjes voor de ouders. De kinderen kregen tot slot een kroontje. In april start het nieuwe schooljaar. We hebben nieuwe aanmeldingen voor een nieuwe kleuterklas. Dat vormde dan ook het volgende discussiepunt: voor de school is meer ruimte nodig. School en kinderkuis delen nu het gebouw. We hebben besloten een 'nieuw' kinderkuis te bouwen. Dit zal ook prettiger zijn voor de kinderen die in het kinderkuis wonen en ook bij ons naar school gaan. Die gaan dan na school ook echt naar huis, i.p.v. naar boven. Sowieso voelt het logischer de school de school te laten zijn en het kinderkuis het kinderkuis. Ook al blijft het wel één project, want beiden blijven wel op hetzelfde stuk land.

Verder hebben we ons dit keer ook bezig gehouden met een nieuw initiatief: Brown&Blue. Dit bedrijf is opgericht om op een eerlijke manier spullen te importeren uit Nepal. Dit jaar geven we dat allereerst vorm door een Kerstpakketten actie. Als producten moet gedacht worden aan pashmina met zijden sjaal, wollen omslagdoek, handgeschepte papieren producten, enz. Met deze import, waarvoor een zorgvuldige selectie is gemaakt van eerlijke leveranciers in Nepal, draagt Brown&Blue bij aan de lokale economie in Nepal. Zo worden de pashminasjaals bijvoorbeeld gekocht in een fabriek waar alleenstaande vrouwen werken (een groep die het in een land als Nepal erg moeilijk heeft). Een deel van de winst gaat bovendien naar Stichting Sanumaya. Wij vinden dit daarom een leuk initiatief, omdat er in onze ogen een 'win win' situatie is gecreëerd voor alle partijen: een mooi Kerstpakket voor een goede prijs, bijdrage aan de lokale economie, bijdrage aan de school en het kinderkuis, nieuwe investeringsplannen in Nepal met het andere deel van de winst. Kent u werkgevers die geïnteresseerd zijn in dit Kerstpakket voor 2008 voor hun werknemers, laat het ons dan weten!
www.browncandblue.nl

